

KAUNIS PIETARI - LÄHIN METROPOLIMME

Pietari Suuren perustama vuonna 1703, pohjolan Venetsia, nykyisin n. 5 milj. asukasta,

27.09. -1.10.2012 se toteutui, mikä toukokuussa tuli mahdollisuutena ajatuksiin; syksyllä yhteinen laadukas elämysmatka Pietariin.

Matkan järjestelyjä varten tarvittiin matkatoimisto, joka on erikoistunut ryhmämatkoihin ja niin valittiin MatkaSeniorit BlueSky Travel Oy:n palvelut ja ne toimivatkin odotetusti.

Heinäkuussa oli osallistujia ilmoittautunut mukavasti 21 ja kokoonpano oli vaihteleva; eläkeläispariskuntia, mummo lapsenlapsen kanssa ja mukaan saatiin vielä työssäkin olevia

27.9.2012 kokoonnuttiin Länsisatamassa ja lähtöselvitykset meni sujuivasti, kun ilman viisumia on nykyisin mahdollisuus oleskella Venäjällä 72 tuntia. St. Pete Linen m/s PrincessMaria laivan matkustajapaikkoja on 1638. Se on kuulunut Silja-Line varustamolle m/s Finlandiana ja on remontoitu 2010. Laivan runsaalla buffet- illallisella kohotimme kuohumaljat matkalle ja siten alkoi tutustuimme niihin matkakumppaneihin, joita ei ollut aikaisemmin tavattu

Perjantaiamu Pietarissa aukeni aurinkoisena ja tullissa tietysti jonotettiin. Opas-Leena oli sovitusti vastassa ja aloitettiin kaupunkikierrros. Aikataulu petti, kun bussin mikrofooni oli rikki, mutta kierroksen eka pysähdyksellä Vasilinsaaren niemessä asia jo korjaantui ja saimme selostuksen. Näimme kaupungin historiallisen keskustan palatsit ja rakennukset (UNESCON maailmanperintökohde) ja lopuksi kävimme sisällä ns. Verikirkossa. Se on rakennettu paikalle, jossa Aleksanteri II haavoittui kuolettavasti pommista 1881. Kirkon värikkäät sipulikupolot erottuvat katukuvasta. Sisätiloja peittävät kauttaaltaan upeat mosaiikit. Ensimmäisen päivän kaupunkikierrros kesti kolme tuntia ja saimme hyvän kokonaiskuvan kaupungista, sen kaduista, kanavista ja silloista, joita on kaikkiaan 340.

Hotellimme oli Russia Hotel Oktyabrskaya (suomeksi Lokakuu) keskustassa Ligovski Prospektilla kulmassa 4 km pitkää Nevski Prospektia (prospekt = valtakatu) vastapäätä Moskova-rautatieasema-aukiota. Saimme huoneet ja sitten myöhästyneen lounaan. Huoneet olivat järjestyneet toivomuksemme mukaisesti remontoidulla sisäpihan puolella. Ne olivat rauhalliset ja tasokkaat oleskeluryhmineen. Loppuiltapäivä oli omaa aikaa ja kello 19.00 oli kaupungilla yhteinen illallinen armenialaisessa Amrots-ravintolassa. Oli kokemus mennä sinne pitkin Nevski Prospektia yleisellä ruukaisella bussilla, jossa rahastaja oli ihmisten joukossa. Aterian aikana tutustuminen matkalaisten kesken jatkui ja se jatkui myös myöhemmin iltaa hotellimme baarissa ja erkkerihuoneessa.

Seuraavana päivänä eli lauantaina todella runsaan aamiaisen jälkeen oli vuorossa opastettu tutustuminen Eremitaasiin, jonne bussi nouti hotellilta. Toinen opas-Alla on perehtynyt juuri Eremitaasiin, joka on maailman merkittävämpiä taidemuseoita, esineitä yli kolme miljoonaa, joista vain n 5% on kerrallaan esillä. Sen alue Nevan rannan ja Palatsiaukion välissä käsittää viisi rakennusta; Talvipalatsin, Pienen Eremitaasin, Vanhan Eremitaasin, Uuden Eremitaasin ja teatterin. Talvipalatsi on italialaisen arkkitehdin suunnittelema barokkipalatsi (1762) ja toimi Venäjän keisarin pääresidenssinä vuoteen 1881. Eremitaasin kierroksen aikana oli sade pessyt kaupungin katuja, mutta sää suosi meitä, kun Baltica Bruw-panimoravintolan lounaan jälkeen päätimme ostoskierroksen sijaan mennä Pietari Suuren perustamaan ja viime vuosina kunnostettuun Kesäpuistoon, jonka kujia reunustavat patsaat ja jossa on erilaisia suihkulähteitä.

Lauantai-ilta oli omaa aikaa tutustua kaupungin vilskeseen ja käydä shoppailemassa. Ilta olikin kesäisen lämmin ja kaduilla paljon nuorta porukkaa sekä erilaisia soitto- ja muita esityksiä. Hotellimme lähellä oli valtava ostoskeskus Galleria, josta kyllä löytyy kaikki maailman merkkituotteet, mutta ei sieltä myös löytänyt eksymättä ulos. Loppuilta menikin osalta porukkaa hotellimme baarissa, tutussa pöydässä nyt jo tutussa seurassa.

Sunnuntai-aamu valkeni sateisena ja ohjelman mukaan lähdimme jo kello 9.00 nyt opas-Leenan kanssa samalla bussilla Pietarin maaseudulle Puskinin (ent. Tsarskoje Selo) kaupungissa olevaan komeaan Katariinan kesäpalatsiin. Ajoimme läpi lähiöiden, ohi hallintorakennusten, Pulkovan lentokentän ja kukkuloiden, joilta saksalaiset pommittivat Leningradia sekä kautta Voiton aukion, jossa seisoi vielä yksi kuvistakin tuttu Leninin patsas. Pietaria kiertää vain yksi kehätie, joten ruuhkat ovat yleensä sen mukaisia, mutta nyt oli sunnuntain aamupäivä ja matka vei tunnin verran. Matkan aikana kuulumme selostuksen Pietarin asukkaiden elämästä nykypäivänä. Upean Katariinan palatsin tutumiskierroksella ja paluumatkan aikana kuulumme vastaavasti tarinoita keisarillisen Romanovin suvun vaiheista, erityisesti Katariina Suuresta. Tässä palatsissa asuivat suurimman osan ajastaan myös viimeinen tsaari Nikolai II perheineen. Palatsin ylelliset huoneet ovat entisöity ja sisustettu alkuperäisen mallin mukaan, myös arvokas merenpihkahuone, vaikkakin sodan aikana sen aidot merenpihkaseinät ja koristeet olivat kokonaan kadonneet. Puiston rantapaviljongissa saimme kuulla kuuden miehen upean kuoroesityksen venäläisestä kansanlaulusta. Ilman säestystäkin se itsessään suorastaan soi hyvässä akustiikassa ja tietysti CD:t kävivät kaupaksi. Kävely palatsin laajassa puistossa jäi muuten lyhyeksi, kun alkoi ikävästi sataa ja porukka kiirehti bussille.

Palattuamme Pietariin oli vuorossa ohjelman menun mukainen lounas perinteisessä Troika-ravintolassa. Iltapäivä oli jo pitkällä ja kun satoi tasaiseen tahtiin, kukaan ei enää halunnut Nevskille, niinpä porukka päätti mennä satamaan. Passit ja maastalähtölomakkeet olivat olleet jo hotellista matkavastaavan hallussa ja lähtöselvitys sujui nopsaan eikä tullissakaan ollut vielä jonoa. Oli hyvä hetki hengähtää ja sulatella kaikkea koettua ja nähtyä ennen laivan illallista.

Kaikki sujui kokonaisuutena hienosti; kukaan matkalaisista ei kadonnut tai tullut ryöstetyksi eikä kenenkään matkapapereita puuttunut, kaikki pysyivät porukoissa ja aikatauluissa. Kenenkään matka ei peruuntunut tai keskeytynyt sairastumisen vuoksi. Ohjelma eteni sovitusti ja yhteisiä aterioitakin oli ainakin riittävästi erilaisissa paikoissa. Saimme mukavia muistoja, yhteisiä kokemuksia ja uusia tuttavuuksia tai jopa uusia ystäviä.

Kiitos kuuluu teille kaikille mukana olleille!

Terttu Sandelin

Eka kertaa ryhmänkerääjänä